Wstęp

Seria pomocy dydaktycznych wydawnictwa RAABE „Terapia dysleksji" powstała w oparciu o wieloletnie doświadczenia terapeutyczne z wykorzystaniem poradnika „Terapia pedagogiczna uczniów ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się". Przeznaczona jest do pracy z uczniami szkół podstawowych. Prostota ćwiczeń i kart pracy połączona z wysokim poziomem merytorycznym proponowanego materiału sprawia, że zeszyty te stanowią profesjonalną pomoc dla terapeuty oraz rodzica/opiekuna pracującego z uczniem.

Seria zeszytów „Terapia dysleksji" prezentuje materiał do pracy korekcyjno-kompensacyjnej z obszaru funkcji:

- słuchowych,
- wzrokowych,
- grafomotoryki,
- orientacji przestrzennej,
- koordynacji wzrokowo-ruchowej z uwzględnieniem procesów przetwarzania sensorycznego (SI),
- zaburzeń funkcjonowania emocjonalnego z uwzględnieniem ADHD,
- zaburzeń koncentracji uwagi,
- specyficznych trudności w uczeniu się matematyki,
- zaburzeń rozwoju mowy i języka.

Każdemu obszarowi trudności przypisane są dwa zeszyty do pracy terapeutycznej. Jeden z ćwiczeniami i kartami pracy do zajęć korekcyjno-kompensacyjnych, a drugi do samodzielnej pracy w domu.

Wybór i uporządkowanie materiału w obu zeszytach pozwala terapeucie zaplanować pracę domową ucznia i wykorzystać ćwiczenia jako element terapii utrwalającej zdobyte przez dziecko umiejętności. Zeszyty mogą być także wykorzystywane w pracy korekcyjno-kompensacyjnej przez nauczyciela i/lub rodzica w sytuacjach, gdy brakuje specjalisty.

Trzy poziomy trudności oznaczono jedną, dwiema lub trzema kropkami. Odpowiadają one potrzebom dzieci, które nie uzyskały jeszcze gotowości szkolnej (jedna kropka), tym, które mają nasilone trudności w uczeniu się czytania i pisania (dwie kropki), oraz tym, u których trudności te utrzymują się (trzy kropki). Oczywiście podział ten jest podziałem symbolicznym i zawsze o wyborze odpowiedniego ćwiczenia powinien decydować specjalista prowadzący terapię dziecka.

Ćwiczenia oraz karty pracy proponowane w tym zeszycie zawierają materiał z obszaru szeroko rozumianej koordynacji wzrokowo-ruchowej, uwzględniają także procesy przetwarzania sensorycznego, czyli terapię SI. Uzupełnieniem prezentowanego materiału jest

zeszyt „Terapia dysleksji. Koordynacja wzrokowo-ruchowa. Ćwiczenia i karty do samodzielnej pracy w domu".

Obydwa zeszyty zawierają niezbędne treści do wykorzystania w treningu zaburzeń koordynacji wzrokowo-ruchowej uczniów ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się ze szczególnym uwzględnieniem uczniów z dysleksją rozwojową.

Uczniom, ich rodzicom, nauczycielom oraz terapeutom korzystającym z naszych zeszytów życzę wielu sukcesów oraz satysfakcji z pokonywania trudności.

Irena Sosin

Lina holownicza I

- **Cel:** koordynacja wzrokowo-ruchowa, planowanie ruchu.
- **Pomoce:** 10 szarf.

Po wcześniejszej demonstracji przez prowadzącego dziecko ma za zadanie połączyć wszystkie szarfy ze sobą, aby utworzyły linę. Następnie ma je z powrotem rozwiązać, tak aby każda była oddzielnie. Utrudnieniem może być limit czasu na wykonanie całego zadania.

Lina holownicza II

- **Cel:** koordynacja wzrokowo-ruchowa, planowanie ruchu.
- **Pomoce:** 10 szarf.

Po wcześniejszej demonstracji przez prowadzącego dziecko ma za zadanie połączyć wszystkie szarfy ze sobą, aby utworzyły linę. Następnie ma ją zwinąć i rzucić przed siebie, tak aby jej jeden koniec został w dłoni (cumę rzuć). Po parokrotnym wykonaniu ćwiczenia szarfy mają się z powrotem rozwiązać, aby każda była oddzielnie. Utrudnieniem może być limit czasu na wykonanie całego zadania, odległość rzuconej liny oraz pozycja ćwiczenia, np. stanie, siad skrzyżny, leżenie na brzuchu.

Załóż – zdejmij

- **Cel:** koordynacja motoryczna, planowanie ruchu.
- **Pomoce:** 10 szarf.

Dziecko rozkłada szarfy w kółka w jednym rządzie. Na sygnał prowadzącego wchodzi do pierwszego kółka, przeciąga szarfę od dołu do góry, aż do uniesienia jej nad głowę (ubiera się), a następnie zdejmuje w dół, rozkłada wokół stóp i przeskakuje do kolejnej szarfy. Powtarza sekwencję w każdym kółku. Mierzymy czas wykonania zadania. Zadanie może być wykorzystane jako ćwiczenie w zawodach drużynowych.

Drwale I

- **Cel:** koordynacja motoryczna, współdziałanie z drugim dzieckiem.
- **Pomoce:** 2 szarfy (czerwona i niebieska).

Ćwiczenie w parach. Dzieci siedzą zwrócone twarzami do siebie, w siadzie płaskim, stykając się ze sobą stopami. Trzymają w dłoniach naprężone szarfy. Jedno dziecko trzyma koniec szarfy niebieskiej prawą ręką, a drugie dziecko lewą ręką. W przeciwnych rękach trzymają czerwoną szarfę. Zadaniem dzieci jest wykonywanie naprzemiennych ruchów zgięcia i prostowania rąk (piłowanie drzewa). Utrudnieniem jest zwiększenie tempa ćwiczenia.

imię i nazwisko

1 Połącz ze sobą figury geometryczne takiego samego rodzaju. Postaraj się nie odrywać ręki od kartki, śledź wzrokiem ruch wykonywany przez rękę. Każdy zestaw figur zamaluj tym samym kolorem.

